

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte: Petru URSACHE,

Judecători: Nadejda TOMA, Ghenadie NICOLAEV, Constantin ALERGUȘ, Petru MORARU

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de avocații Spînu Oleg și Gantea Vasile în numele inculpatului și de partea vătămată Abloiarova Nigora, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Soroca din 11 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 martie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Muntean Roman Piotr, născut la 02.06.1968, originar din or. Dombarovsk, reg. Orenburg Federația Rusă, domiciliul or. Soroca, str. Calea Bălțului, nr.25.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 02.10.2013 – 11.04.2014,

Instanța de apel: 29.04.2014 – 04.03.2015,

Instanța de recurs: 02.06.2015 – 18.08.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 11 aprilie 2014, Muntean Roman a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 205 alin. (2) Cod penal, fiindu-i aplicată sancțiune sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, adică 6000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita orice activitate în domeniul adopției copiilor pe termen de 2 ani.

Instanța de judecată a recalificat acțiunile incriminate inculpatului din art.206 alin.(2) lit.a), c) Cod penal în baza art.205 alin.(2) Cod penal.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului Muntean Roman în beneficiul părții vătămate Abloiarova Nigora, prejudiciul moral în sumă de 6000 lei, în rest acțiunea civilă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța de fond a stabilit că, Muntean Roman, aproximativ în perioada anilor 2003 – 2004, aflându-se în gara-auto din or. Drochia, a întâlnit-o pe Abloiarova Nigora, născută la 14.07.1990, și văzând că este de aceeași etnie romă, fără supravegherea părinților, fără acte de identitate și fără mijloace de supraviețuire, având năzuința de a salva copilul din situația dezavantajată și a-l adopta ilegal, în lipsa scopului de exploatare a minorului, i-a propus să locuiască la el. Ultima a acceptat și a mers cu el în casa personală, situată în or. Soroca, str. Calea Bălțului, nr.25, unde a fost adăpostită de către Muntean Roman, care i-a acordat locuință timp de aproximativ un an de zile împreună cu ceilalți membri ai familiei sale, astfel a înlesnit o adopție, ignorând interdicția prevăzută de art. 54 al acestei legi. Ulterior, Muntean Roman, înainte de a pleca peste hotarele Republicii Moldova, a transferat-o pe Abloiarova Nigora împreună cu copiii săi în imobilul amplasat pe str. Serghei Lazo, nr.28 din or. Soroca, până în luna aprilie 2006, când aceasta a părăsit locul împreună cu concubinul său Schirnevschii Pavel.

3. Împotriva sentinței au declarat apel: procurorul, partea vătămată Abloiarova Nigora și inculpatul Muntean Roman.

3.1. Procurorul prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Muntean Roman să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 206 alin.(2) lit. a) și c) Cod penal la 13 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități pedagogice pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Abloiarova Nigora a admite integral.

În motivarea apelului declarat, procurorul a indicat că:

- prima instanță greșit a încadrat acțiunile inculpatului;
- pedeapsa aplicată inculpatului nu a fost individualizată potrivit prevederilor legale;
- neîntemeiat a fost admisă doar parțial acțiunea civilă, iar în rest fiind respinsă ca nefondată;

- instanța de fond nu a dat o apreciere probelor din dosar din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar tuturor probelor în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, astfel consideră apelantul că instanța neîntemeiat a apreciat critic probele acuzării și anume declarațiile părții vătămate și a martorilor cărora partea vătămată le-a comunicat despre cele întâmplate.

3.2. Partea vătămată Abloiarova Nigora prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Muntean Roman să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 206 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal la 13 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități pedagogice pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Abloiarova Nigora în sumă de 250 000 lei să fie admisă integral.

În motivarea apelului declarat, partea vătămată a indicat următoarele temeuri:

- instanța de fond nu a dat o apreciere probelor din dosar din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar tuturor probelor în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, astfel consideră apelantul că instanța neîntemeiat a apreciat critic probele acuzării și anume declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării care coroborează cu celelalte probe;

- acțiunile inculpatului greșit au fost încadrate de către instanță;

- neîntemeiat a fost admisă doar parțial acțiunea civilă, iar în rest fiind respinsă ca nefondată, deoarece suma dispusă spre încasare de către instanța de judecată nu acoperă atât prejudiciul material pe care-l apreciază în sumă de 60 000 lei pentru munca prestată timp de 20 luni cât și prejudiciul moral în sumă de 190 000 lei pentru suferințele psihice fiind luată prin înșelăciune de la familie, umilită, maltrată;

3.3. Inculpatul Muntean Roman prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie achitat.

În motivarea apelului declarat, inculpatul a indicat următoarele temeuri:

- instanța de fond corect a concluzionat că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, însă, în opinia apelantului, instanța incorect a concluzionat că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 205 alin. (2) Cod penal.

- instanța a pus la baza sentinței declarațiile martorilor acuzării, însă n-a ținut cont de faptul că acestea sunt bazate pe declarațiile părții vătămate care la acel moment era minoră și slab dezvoltată intelectual a cărei declarații la fel apelantul le consideră dubioase, deoarece partea vătămată este persoană cointerесată și nici până la moment nu lucrează fiind întreținută de alte persoane;

- la materialele cauzei nu sunt anexate probe care ar confirma latura subiectivă a infracțiunii și anume: „ *scopul de profit, beneficiu material sau alt beneficiu*”;

- la soluționarea cauzei, instanța n-a ținut cont de prevederile art. 385 Cod de procedură penală;

- instanța n-a stabilit dacă inculpatul a comis infracțiunea ținând cont de faptul că acesta s-a aflat majoritatea timpului în Federația Rusă;

- instanța de fond nu a dat o apreciere probelor din dosar din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității lor, iar tuturor probelor în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor;

- instanța nu și-a motivat soluția în partea stabilirii pedepsei inculpatului ținând cont de circumstanțele cauzei;

- prima instanță a ignorat prevederile art. 325 alin. (1) Cod penal;

- a fost pronunțată o sentință de condamnare contrar prevederilor art. 60 Cod penal care prevede că persoana se liberează de răspunderea penală, dacă de la data săvârșirii unei infracțiuni mai puțin grave au expirat 5 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 martie 2015 apelul declarat de inculpat a fost respins ca nefondat, admise apelurile declarate de procuror și partea vătămată Abloiarova Nigora, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Muntean Roman a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 206 alin. (2) lit. a), c) Cod penal la 10 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități pedagogice pe un termen de 3 ani.

Termenul executării pedepsei sub formă de închisoare fiind calculat din 04.03.2015 cu includerea în această perioadă a duratei aflării în arest din 19.08.2013 până la 11.04.2014.

În rest, dispozițiile sentinței cu privire la acțiunea civilă și corpurile delictelor au fost menținute.

5. În urma examinării probelor prezentate în instanța de fond, instanța de apel a constatat, că acțiunile lui Muntean Roman întrunesc elementele infracțiunii de recrutare, transportare, adăpostire, transferare a unui copil, în

scopul exploatării prin muncă și servicii forțate, însoțită de violență fizică și psihică, profitând de situația de vulnerabilitate a copilului, infracțiune prevăzută la art. 206 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal și nicidecum de facilitarea adopției unui copil în scopul primirii altui beneficiu după cum a reținut instanța de fond, fiind o apreciere greșită a instanței recalificarea acțiunii ultimului la prevederile art. 205 alin. (2) Cod penal.

Astfel, instanța de apel, examinând probele prezentate de partea acuzării, a stabilit, că Muntean Roman în luna septembrie 2004, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană în privința căreia cauza penală este disjungată, aflându-se în or. Sterlitamak, Federația Rusă, profitând de situația de vulnerabilitate a victimei, care se afla fără supravegherea părinților și fără mijloace de supraviețuire, cerșea pe teritoriul unei piețe agricole din localitatea respectivă, urmărind scopul exploatării prin muncă și servicii forțate a copilului au răpit-o pe minora Abloiarova Nigora, născută la 14.07.1990, ademenind-o prin înșelăciune sub pretextul acordării unei sume de bani, immobilizând-o prin administrarea de somnifere. Apoi, deținând controlul asupra victimei care nu era în cunoștință, Muntean Roman împreună cu altă persoană, în scopul exploatării prin muncă și servicii forțate au transportat-o pe minora Abloiarova Nigora în or. Ufa, Federația Rusă, adăpostind-o într-un apartament din localitatea respectivă, unde ei locuiau. Privând victima de libertate și tăinuind-o în apartamentul respectiv pentru a nu fi descoperită de către organele de drept sau de către alte persoane, Muntean Roman și altă persoană, folosind violența fizică și psihică și amenințarea cu aplicarea acesteia au exploatat-o prin muncă și servicii forțate, fiind impusă contrar voinței să efectueze lucrul casnic.

Ulterior, aproximativ în luna noiembrie a anului 2004, Muntean Roman acționând împreună și în comun acord cu o altă persoană, continuând acțiunile sale criminale, în scopul diminuării gradului de discernământ și pentru a menține controlul asupra victimei, i-au administrat minorei Abloiarova Nigora substanțe somnifere, și folosindu-se de starea de somnolență a victimei, au transportat-o în or. Sorooca, Republica Moldova, prezentând acte de identitate false pentru legitimarea victimei la punctele de trecere a frontierelor statelor de tranzit.

Ulterior, aproximativ în luna noiembrie a anului 2004 Muntean Roman, aflându-se în or. Sorooca, urmărind scopul exploatării copilului prin muncă, a adăpostit-o pe Abloiarova Nigora în imobilul amplasat pe str. Calea Bălțului, 25, or. Sorooca, ce-i aparține cu drept de proprietate, acordându-i pentru locuire un șopron al gospodăriei indicate și profitând de situația de

vulnerabilitate manifestată prin faptul că Abloiarova Nigora se afla fără acte și fără bani într-o țară străină, folosind violența fizică și psihică, precum și amenințarea cu aplicarea acesteia, a fost exploatată prin muncă și servicii forțate, fiind impusă contrar voinței să efectueze lucrul casnic până la finele anului 2005.

Ulterior, la sfârșitul anului 2005, Muntean Roman, aflându-se în or. Soroca, urmărind scopul exploatării în continuare a copilului prin muncă și servicii forțate, a transferat-o pe Abloiarova Nigora în altă gospodărie.

Ulterior, continuând acțiunile infracționale inițiate de către Muntean Roman în scopul exploatării prin muncă și servicii forțate a copilului a adăpostit-o pe Abloiarova Nigora în imobilul amplasat pe str. Serghei Lazo, 28, din or. Soroca, ascunzând-o de reprezentanții organelor de drept și alte persoane, profitând de situația de vulnerabilitate manifestată prin faptul că Abloiarova Nigora se afla fără acte și fără bani într-o țară străină, prin aplicarea violenței fizice și psihice și amenințarea cu aplicarea acesteia, a fost exploatată prin muncă și servicii forțate, fiind impusă contrar voinței să efectueze lucrul casnic până în luna aprilie a anului 2006, când a reușit să evadeze din imobilul de pe str. Serghei Lazo, nr. 28 din or. Soroca.

Instanța de apel a concluzionat, că vinovăția inculpatului Munteanu Roman în săvârșirea infracțiunii imputate este confirmată prin: declarațiile părții vătămate Abloiarova Nigora; declarațiile martorilor Schirnevschi Pavel, Bîstrișchi Vera, Preida Profir, Necruțu Tatiana, Preida Tamara, Preida Vasile, Casap Ivan, Muntean Roman; informația Centrului de Combatere a Traficului de Ființe Umane (f.d.25, 26 Vol.I); interpelarea Centrului pentru Combaterea Traficului de Persoane, (f.d.29, Vol.I); informația primită din MAI a Republicii Bașkortostan privind acțiunile întreprinse pe faptul dispariției victimei Abloiarova Nigora (f.d.30-38, Vol.I); procesul-verbal de audiere a părții vătămate Abloiarova Nigora din care se constată acțiunile infracționale ale lui Muntean Roman inițiate în or. Sterlitamak și nicidecum în or. Drochia (f.d.42-44, Vol.I); proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie (f.d.47, Vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 3670 din 18.07.2007 (f.d.64-65, Vol.I); procesul-verbal de audiere a părții vătămate din 10.01.2012 din care se stabilește răpirea lui Abloiarova Nigora din or. Sterlitamak, transportarea ei în RM, transferul ei dintr-o gospodărie în alta, precum și adăpostirea ei în or. Soroca și aplicarea față de ea a actelor de violență (f.d. 145-146, Vol.I); proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie care confirmă declarațiile părții vătămate (f.d. 151-160, Vol.I, f.d. 1-19, Vol.II); procesul-verbal al ședinței de judecată din 30.08.2013 privind audierea părții vătămate

Abloiarova Nigora în baza art. 109 Cod de procedură penală (f.d.37-47, Vol.III).

Instanța de apel a apreciat ca fiind incorectă concluzia instanței de fond privind lipsa elementelor de exploatare prin muncă și servicii forțate în acțiunile inculpatului Muntean Roman, deoarece aceste elemente se confirmă prin declarațiile martorilor audiați în instanța de judecată și în special prin declarațiile părții vătămate, care totodată se stabilesc și din declarațiile inculpatului Muntean Roman date în instanța de fond, conform cărora ultimul declară: *"La momentul aflării Nigorei la mine acasă, pe parcurs spăla vesela ..."*.

Latura subiectivă prevăzută de art. 206 Cod penal, fiind exprimată prin intenție directă îndreptată pentru folosirea părții vătămate Abloiarova Nigora prin exploatare prin muncă și servicii forțate care se confirmă prin acțiunile inculpatului Muntean Roman, precum și declarațiile ultimului date chiar în instanța de fond, această latură a infracțiunii este confirmată prin declarațiile părții vătămate, care întru totul coroborează cu probele prezentate de partea acuzării, urmând a fi reținute drept unele veridice, pertinente și concludente situației din cauza examinată.

Cu referire la starea emoțională a părții vătămate descrise de instanța de fond, în viziunea instanței de apel aceasta nu este una drept corespunzătoare, deoarece este contrară materialelor cauzei, descrierea stării emoționale încordate a lui Abloiarova Nigora, care fiind recrutată dintr-o familie vulnerabilă cu scop de a o îngriji și susține moral, urma să fie satisfăcută condițiilor de trai în lipsa unor constrângeri și exploatare forțate, dar nu impusă la nenumăratele încercări de a evada din gospodăria lui Muntean Roman. Fiindu-i creată o situație avantajoasă de trai în sânul familiei după cum menționează prima instanță, urma să fie creată o stare emoțională pozitivă cu o dezvoltare intelectuală de gândire și exprimări consecvente, dar nu de ură și răzbunare.

Instanța de apel a conchis că urmează a fi respinsă și poziția instanței de fond privind configurațiile laturii obiective a infracțiunilor de *"facilitarea adopției unui copil în scopul primirii altui beneficiu"* prevăzută la art. 205 alin. (2) Cod penal și „a traficului de copii” prevăzută la art. 206 Cod penal, apreciindu-le drept unele identice, deoarece din conținutul normei penale de la art. 205 Cod penal, latura obiectivă se manifestă prin acțiune de primire a unei recompense în schimbul eliberării consimțământului la adopție, sau alte scopuri legate de adopție, cu ulterioarele caracteristici ale acestei infracțiuni, pe când din conținutul normei penale de la art. 206 Cod penal, latura obiectivă se manifestă prin acțiune de recrutare, transportare, transfer, adăpostire,

primire a victimei, precum și de dare sau primire a unor plăți pentru obținerea consimțământului persoanei care deține controlul asupra victimei pentru comiterea acestor acțiuni.

În viziunea instanței de apel, descrierea dată încă o dată confirmă, calificarea corectă a acțiunilor comise de Muntean Roman în baza art. 206 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, care a recrutat, transportat, adăpostit și transferat un copil în scopul exploatării prin muncă și servicii forțate, însoțită de violență fizică și psihică, profitând de situația de vulnerabilitate a copilului de către organul de urmărire penală, lipsind în acțiunile lui careva elemente de primire a recompensei pentru eliberarea consimțământului la adopție sau intermediere, facilitare, încurajare a acestei adopții.

Au fost apreciate critic de către instanța de apel și argumentele invocate în apel de către inculpatul Muntean Roman privind lipsa unor probe ce ar confirma aplicarea violenței față de minora Nigora, deoarece aceste argumente se resping cu declarațiile părții vătămate Abloiarova Nigora date în ședința de judecată care întru totul coroborează cu raportul de expertiză medico-legală nr. 3670 din 18.07.2007.

Instanța a conchis că nu pot fi reținute argumentele inculpatului privind necesitatea punerii la îndoială a declarațiilor părții vătămate pe motiv de a rămâne în situație victimizată, deoarece posibilitatea întreținerii din surse străine și îngrijire de alte persoane, ea era în posibilitate reală să le profite și în gospodăria lui Muntean Roman, în cazul unui comportament familiar, după cum menționează inculpatul în ședința de judecată.

Instanța de apel a respins și argumentele privind lipsa probelor ce confirmă scopul de profit, beneficiu material sau alt beneficiu, deoarece această latură a infracțiunii este una componentă a infracțiunii prevăzută la art. 205 Cod penal, pe când latura subiectivă a infracțiunii comise de Muntean Roman se manifestă prin intenție directă exprimată prin semnul secundar de exploatare prin muncă și servicii forțate, care sunt elemente ale infracțiunii prevăzute la art. 206 Cod penal.

Referitor la dezacordul inculpatului cu existența în acțiunile sale a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 205 alin. (2) Cod penal și necesitatea liberării de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție, instanța le-a respins în legătură cu faptul, că a stabilit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 206 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, fiind indicate mai sus motivele de recalificare, respectiv și despre elemente componente a infracțiunii prevăzute la art. 205 alin. (2) Cod penal, prin urmare, recalificând acțiunile lui Muntean Roman la o infracțiune

deosebit de gravă, nu pot fi aplicate prevederile art. 60 Cod penal privind liberarea de răspundere pentru expirarea termenului de prescripție, prevăzut pentru o infracțiune mai puțin gravă.

Instanța a menționat că o situație importantă pe caz se referă la învinuirea adusă de organul de urmărire penală în cauza dată, referitor la alte persoane și anume Muntean Valentina, Preida Angela, Preida Ruslan, Preida Vasile și Muntean Lilia, care nu au fost obiect al examinării și respectiv nici nu pot fi menționate de către instanță în fapta constatată lui Muntean Roman, respectiv instanța de apel, conducându-se de prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, examinând cauza în privința inculpatului Muntean Roman, a conchis că nu este în drept de a se expune în privința altor persoane după cum a efectuat organul de urmărire penală, lăsând fără expunere și în privința unei părți a învinuirii ce se referă la acțiunile lui Preida Angela, Preida Ruslan, Muntean Lilia și Preida Vasile privind exploatarea prin muncă și servicii forțate la efectuarea lucrărilor casnice, abuz sexual și săvârșirea raportului sexual prin constrângere fizică și psihică a lui Abloiarova Nigora.

Cu privire la acțiunea civilă, instanța de apel a menționat că în cadrul cauzei penale a fost înaintată acțiune civilă din partea lui Abloiarova Nigora privind încasarea prejudiciului material în mărime de 60 000 lei și prejudiciul moral în mărime de 250 000 lei de la Muntean Roman (f.d.91-94, Vol.IV).

Prin sentința contestată, acțiunea civilă a fost admisă parțial în partea prejudiciului moral în mărime de 6000 lei, în rest acțiunea civilă fiind respinsă, soluție pe care instanța de apel o consideră corectă, deoarece argumentele acțiunii sunt declarative și lipsite de temei legal ce ar confirma suma de 60 000 lei indicată de reclamanta Abloiarova Nigora în calitate de prejudiciu material formată din remunerarea muncii prestate pe parcursul a 20 luni, ținând cont de datele statistice, însă în acest sens nu au fost prezentate alte probe în susținerea acțiunii. Totodată instanța de apel a menționat că partea vătămată Abloiarova Nigora a locuit și suportat alte cheltuieli pentru întreținerea ei, care nu pot fi estimate, cum nu poate fi estimată nici remunerarea solicitată de ea.

Cu referire la prejudiciul moral, instanța de apel la fel a susținut poziția primei instanțe conform căreia s-a dispus încasarea sumei de 6000 lei, drept recompensă pentru suferințele lui Abloiarova Nigora. La stabilirea sumei de 6000 lei, instanța a ținut cont de acțiunile comise de Muntean Roman, însă totodată instanța a ținut cont și de condițiile de vulnerabilitate în care se afla ultima până la recrutarea ei de către Muntean Roman și nu poate fi reținută o

suferință mai mare adăpostirea ei în condiții decente, spre deosebire de condițiile de trai a ei de până la recrutare și adăpostire.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, conducându-se de prevederile art. 61, 75 Cod penal și ținând cont de comportamentul inculpatului, care nu a recunoscut vina în cele comise, nu se căiește și n-a achitat prejudiciul cauzat prin acțiunile infracționale, instanța de apel a menționat, că inculpatului urmează a-i fi stabilită o pedeapsă la limita maximă, însă ținând cont de faptul că termenul de efectuare a acțiunilor de urmărire penală a durat de la 04.07.2007 cauza fiind transmisă în instanță la data de 30.09.2013, instanța de apel a concluzionat că inculpatului urmează a-i fi aplicată pedeapsa în limita minimă prevăzută de legea penală drept satisfacție echitabilă pentru perioada îndelungată a mersului anchetei penale.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recursuri ordinare: avocatul Spînu Oleg în numele inculpatului, avocatul Gantea Vasile în numele inculpatului și partea vătămată Abloiarova Nigora.

6.1. Avocatul Spînu Oleg prin recursul ordinar declarat solicită casarea integrală a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Muntean Roman să fie achitat.

În motivarea recursului ordinar, avocatul Spînu Oleg, fără a invoca careva temeieri de drept prevăzute la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele:

- probele examinate în instanța de judecată nu demonstrează vinovăția inculpatului;

- fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Martorii audiați la solicitarea părții apărării și anume: Nagherneac Mihail, Necruțu Tatiana, Necruțu Vasilii, Preida Tamara, Ferari Vera, Țurcan Galina, Preida Zemfira, Preida Vasile au declarat, că partea vătămată Abloiarova Nigora nu s-a jeluț niciodată că este obijduită, era îmbrăcată decent și nu efectua careva lucrări grele.

Consideră că urmau a fi apreciate critic: declarațiile martorului Schirnevschii Pavel, deoarece este persoană cointereseată fiind concubinul părții vătămate; declarațiile martorului Bistrițchii Vera, angajata Centrului, unde a fost ținută partea vătămată și care a sesizat inițierea cauzei penale.

Din declarațiile martorului Casap Ion, angajat al poliției din Ocnița, reiese că, de fapt, partea vătămată și Schirnevschii Pavel s-au adresat pentru a-și perfecta actele, dar nu pentru a iniția careva cauză penală.

- acțiunile inculpatului puteau fi calificate în baza art.168 Cod penal.

6.2. Avocatul Gantea Vasile în numele inculpatului, prin recursul ordinar declarat solicită casarea deciziei instanței de apel și a sentinței instanței de fond, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și că fapta lui nu este prevăzută de legea penală.

În motivarea recursului ordinar, avocatul Gantea Vasile, invocând temei de drept pct. 6), 8), 9) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a indicat următoarele:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde;

- inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală;

- există o cauză ce înlătură răspunderea penală;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În opinia recurentului, realizarea laturii obiective a infracțiunii trebuie să fie urmată de existența scopului (laturii subiective), care este stabilit la art. 206 alin.(1) Cod penal: recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea unui copil, precum și darea sau primirea unor plăți ori beneficii pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra copilului, în scopul: a) exploatării sexuale, comerciale și necomerciale, în prostituție sau în industria pornografică; b) exploatării prin muncă sau servicii forțate; b¹) practicării cerșetoriei sau în alte scopuri josnice; c) exploatării în sclavie sau în condiții similare sclaviei, inclusiv în cazul adopției ilegale; d) folosirii în conflicte armate; e) folosirii în activitate criminală; f) prelevării organelor, țesuturilor și/sau celulelor umane; h) vânzării sau cumpărării.

Consideră, că din totalitatea scopurilor reglementate de legislator acuzarea a presupus eronat, iar instanța de apel a indicat eronat, că Muntean Roman ar fi efectuat acțiunile în scopul exploatării prin muncă și servicii forțate. Însă, în opinia recurentului, în cadrul examinării cauzei nu s-a

confirmat prin nimic prezența intenției directe a inculpatului de a o exploata prin muncă sau prin servicii forțate pe partea vătămată.

În viziunea recurentului exploatarea prin muncă sau prin servicii forțate presupune întreținerea victimei în condiții forțate de muncă plătită sau neplătită pentru a trage sau obține diverse foloase. Prin servicii forțate se înțelege obligarea copiilor la efectuarea unor lucrări prestate în folosul sau în interesul vinovatului.

Menționează că, probele administrate în cadrul dosarului, cum sunt declarațiile martorilor Preida Tamara, Preida Profir, Necruțu Tatiana, Preida Vasile ș.a. cu excepția declarațiilor părții vătămate și a concubinului ei, confirmă doar faptul, că presupusa victimă avea statutul de fiică în cadrul familiei inculpatului, ea efectua doar activități pasibile vârstei sale, practicate de orice copil de vârsta ei: spăla vesela după ce mânca, mătura prin curte, etc. Astfel, Abloiarova Nigora efectua acțiuni pe care avea obligația morală de a le efectua, care sunt parte componentă a procesului educațional al oricărui copil de vârsta ei.

Recurentul de asemenea indică, că nici acuizarea și nici instanța de apel nu au descris și nici nu au constatat, că partea vătămată să fi fost atrasă la alte lucrări decât cele obișnuite, de autodeservire. La caz nu a fost demonstrat scopul exploatării prin muncă sau prin servicii forțate, iar ca rezultat nu sunt întrunite elementele infracțiunii imputate, instanța pronunțând greșit o decizie de condamnare, fapt, care în viziunea recurentului constituie temei de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Mai subliniază, că nu au fost acumulate și nici nu au fost prezentate în materialele cauzei date probe privind efectuarea de către partea vătămată a unor lucrări grele și fără acordul acesteia, cu o singură excepție, declarațiile părții vătămate, direct implicată în conflictul cu inculpatul și care este persoană interesată în proces, fiindcă în rezultatul acestui conflict, lui Abloiarova Nigora i-au fost create condiții de trai pentru care ea nu trebuie să facă careva eforturi, fiind întreținută nu din propriile surse, neavând obligația de a le restitui cuiva.

Inculpatului Muntean Roman, fiindu-i incriminată și săvârșirea acțiunilor de violență fizică și psihică în privința victimei. Însă la baza acestor concluzii sunt puse doar declarațiile victimei și ale concubinului ei, pe când celelalte persoane cu care victima a locuit, inclusiv în vecinătate, nu au confirmat existența acestor violențe.

Fiind audiat martorul Bîstrițchi Vera, care în perioada anului 2006 a fost angajată în calitate de asistent social al Centrului de asistență și protecție a

victimelor și potențialelor victime ale traficului de ființe umane, a declarat că Abloiarova Nigora avea frică pentru ea și pentru persoana cu care avea relații de concubinaj, a avut abuz fizic din partea concubinului său Pavel, care o lovea la față, o îmbrâncea, o brutaliza, de aceea a început să se ceară la mama sa; Schirnevschii Pavel a confirmat acestea și spunea, că Nigora vorbește prea mult, de aceea în cele din urmă el a alungat-o din familie.

Astfel, consideră recurentul, că instanța a admis o eroare gravă de fapt ce se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală apreciind că anume inculpatul a aplicat violența în privința părții vătămate, după cum nici raportul de expertiză nu indică, că leziunile depistate la partea vătămată nu i-au fost cauzate ei în perioada, când ea se afla în grija mamei sale, care o bătea, dacă nu cerșea suficienți bani pentru băutură, dar și în perioada când a început să concubineze cu Schirnevschi P.

Consideră recurentul, că de fapt acțiunile inculpatului Muntean Roman nu cad sub incidența răspunderii penale, deoarece acesta a luat un copil dintr-un mediu ostil și degradant, l-au crescut și educat după tradițiile obștii sale, asigurând-o cu cele necesare, considerente din care recurentul menționează că instanța de apel a comis erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 9) și 12) Cod de procedură penală.

A mai indicat că în prezenta cauză penală nici organul de urmărire penală și nici instanța de apel nu au verificat concret și nu au apreciat corect sursa de informație, încălcând regulile probatoriului în procedura penală, deoarece potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) Codului de procedură penală în coroborare cu art. 389 Codului de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

În opinia recurentului, soluționând cauza penală, instanța de apel nu a respectat prevederile art. 24 alin. (3) Codului de procedură penală, care indică că instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură și prevederile art. 101 alin. (1), (3) Codului de procedură penală, care indică că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al

coroborării lor și nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Pe această linie de idei, recurentul a menționat, că hotărârea de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri iar potrivit principiului prezumției nevinovăției, toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

A mai indicat, că în instanța de apel nu au fost prezentate alte probe din care să reiasă o altă stare de fapt decât cea constatată de prima instanță. Mai mult, în ședința instanței de apel nu a fost examinată nemijlocit nici o probă, ci procurorul doar a dat citirii listei probelor prezentate în prima instanță, fără a examina suplimentar și a prezenta suplimentar vreo probă.

Instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe probele cercetate în prima instanță, care conține depozițiile martorilor și declarațiile inculpatului, același dosar, în temeiul căruia fusese achitat în primă instanță. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a anumitor martori ai acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozițiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului.

În situația în care nici o probă a acuzării nu a fost verificată suplimentar în instanța de apel, dar și reieșind din situația că doar partea vătămată a confirmat învinuirea în prima instanță, consideră recurentul că instanța de apel nu a avut nici un temei să adopte o hotărâre de condamnare, după ce prima instanța l-a achitat pe inculpat de sub învinuirea adusă, recalificând eronat acțiunile acestuia în alt articol.

A remarcat că nici prima instanță nu a efectuat o judecare corectă a cauzei, atunci când a decis recalificarea învinuirii în alt articol, însă aceasta just a indicat că inculpatul nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate de acuzare, recunoscându-l vinovat pe Muntean Roman în baza art. 205 alin. (2) Cod penal, având următorii indici de calificare: facilitarea adopției unui copil în scopul primirii altui beneficiu, însă aceasta reprezintă o eroare atât de drept cât și de fapt deoarece norma de drept menționată prevede răspunderea penală pentru intermedierea, facilitarea, sau încurajarea adopției în scop de profit, beneficiu material sau alt beneficiu. Prin urmare, în viziunea recurentului pentru întrunirea semnelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 205 alin. (2) Cod penal, este necesar existența unei intenții de adopție. Însă în speță, nici partea vătămată, nici inculpatul, nici martorii nu au declarat despre careva acțiuni de adopție a Nigorei Abloiarova. Nu există

nici o probă, că cineva ar fi avut intenția de adopție a părții vătămate și că inculpatul cumva a intermediat, facilitarea sau încurajarea adopției în scop de profit, beneficiu material sau alt beneficiu. Instanța ilegal calificând acțiunile inculpatului în baza art. 205 alin. (2) Cod penal.

Astfel, în această ordine de idei, recurentul invocă că instanța a ignorat prevederile alin. (1) al art. 325 Cod de procedură penală, reieșind din care judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, iar în cauza în care în cadrul judecării cauzei se depistează neîncadrarea corectă a acțiunilor inculpatului, este prevăzută o procedură specială. Instanța nu a avut împuternicirea să încadreze acțiunile lui Muntean Roman sub prevederile unui alt articol, ci în lipsa probelor ce confirmă vinovăția lui în baza învinuirii aduse în rechizitoriu era obligată să-l achite pe Muntean Roman de sub învinuirea adusă.

În viziunea recurentului, instanța nu a ținut cont de prevederile art. 60 Cod penal care indică că, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. În aceste împrejurări, indică recurentul că instanța urma să-l libereze pe inculpat de răspunderea penală.

6.3. Partea vătămată Abloiarova Nigora prin recursul ordinar declarat, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel și a sentinței în partea laturii civile, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată și să fie dispusă încasarea din contul inculpatului Muntean Roman în beneficiul părții vătămate suma de 250 000 lei din care 60 000 mii constituie prejudiciu material și 190 000 lei prejudiciul moral.

Invocând temeii de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a indicat următoarele:

- instanța de apel eronat a apreciat mărimea prejudiciului în raport cu gravitatea infracțiunii comise de inculpat pe care însăși instanța o constată;
- instanțele nejustificat au apreciat mărimea prejudiciului indicând că partea vătămată nu a prezentat probe, ci doar a făcut trimitere la datele statistice privind salariul mediu pe Republică. În opinia recurenteii, această informație este esențială, deoarece circumstanțele cauzei constatate și de instanțele judecătorești indică asupra faptului, că partea vătămată nu a lucrat oficial pentru a avea posibilitate să prezinte probe pentru munca prestată.

Cu referire la prejudiciul moral, consideră recurenta că la fel nu a fost motivată soluția instanței deoarece în urma acțiunilor inculpatului a avut de

suferit fapt constatat și de instanța de apel având în vedere încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, acțiuni în urma căror pătimita a avut de suferit atât fizic cât și psihic fapt confirmat prin probele anexate la dosar, fiind lipsită de libertate, exploatată, fiind aplicată violența față de ea;

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate de partea vătămată și anume instanța de apel a recalificat acțiunile inculpatului în baza unei legi mai aspre, însă a menținut soluția primei instanțe în latura civilă, neținând cont de faptul că prima instanță a dispus admiterea parțială a acțiunii civile ținând cont de gravitatea infracțiunii reținută în privința inculpatului.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate de avocații Gantea Vasile și Spînu Oleg, solicitînd declararea inadmisibilității acestora, pe motivul, că hotărârile contestate nu conțin erori de drept prevăzute de art. 427 Cod procedură penală.

7.1. Avocatul Gantea V., în numele inculpatului, prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului depus de partea vătămată, din următoarele considerente:

- atât soluția instanței de fond, cât și a instanței de apel, ce ține de acțiunea civilă, sunt motivate și legale, iar suma de 6000 lei dispusă spre încasare este proporțională suferințelor psihice suportate de partea vătămată.

- pretenția privind încasarea prejudiciului material cauzat în calitate de plată pentru munca prestată și neremunerată, instanțele corect au considerat necesar de a o respinge, deoarece nu a fost probat faptul executării unor munci forțate, ori cu încălcarea normelor legale privind condițiile de muncă, salarizare, sănătate și securitate.

Consideră corectă soluția instanței de fond privind respingerea acțiunii în partea încasării prejudiciului material, deoarece argumentele acțiunii sînt declarative și lipsite de temei legal, ce ar confirma suma de 60 000 lei indicată de recurentă.

7.2. Avocatul Spînu Oleg în numele inculpatului, prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului declarat de partea vătămată, din considerentul că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată.

8. Judecînd recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal ajunge la concluzia că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Instanța de recurs subliniază, că la examinarea recursurilor declarate este important a menționa că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

8.1. Cu referire la temeiurile invocate în recursul ordinar declarat de avocatul Spînu Oleg, Colegiul constată că potrivit textului din recurs, se invocă că în privința inculpatului Muntean R., nu sunt întrunite elementele infracțiunii în baza cărei a fost condamnat de instanța de apel și anume art. 206 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, temeii de drept care se regăsește în art. 427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care prevede că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: *”nu au fost întrunite elementele infracțiunii”*, însă Colegiul penal constată, că astfel de eroare în cauza dată nu se atestă, reieșind din următoarele considerente:

Argumentele aduse de recurent în susținerea solicitării sale cu referire la temeiul de recurs prevăzut în art. 427 alin. 1) pct. 8) Cod de procedură penală, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestuia instanța s-a expus detaliat și motivat, așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară, deoarece în acțiunile inculpatului s-a confirmat prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, faptă pentru care inculpatul a și fost condamnat.

În ce privește argumentele recurentului privind lipsa probelor, care dovedesc vinovăția inculpatului în legătură cu faptul că martorii audiați la solicitarea părții apărării și anume: Nagherneac Mihail, Necruțu Tatiana, Necruțu Vasilii, Preida Tamara, Ferrari Vera, Țurcan Galina, Preida Zemfira, Preida Vasile au declarat, că partea vătămată Abloiarova Nigora nu s-a jeluț niciodată că este obijduită, era îmbrăcată decent și nu efectua careva lucrări grele, precum și opinia recurentului, că urmau a fi apreciate critic: declarațiile martorului Schirnevschii Pavel, deoarece este persoană cointeresată fiind concubinul părții vătămate și declarațiile martorului Bistrițchii Vera angajata Centrului, unde a fost ținută partea vătămată și care a sesizat inițierea cauzei

penale, Colegiul penal le consideră neîntemeiate din următoarele considerente.

Astfel, Colegiul penal constată, că instanța de apel a apreciat probele din dosar potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului Muntean R.

În acest sens Colegiul menționează că, reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, potrivit prevederilor art. 27 alin.(1) Cod de procedură penală, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Cu referire la opinia recurentului privind necesitatea încadrării acțiunilor inculpatului în baza art.168 Cod penal „munca forțată”, Colegiul menționează că la soluționarea cauzei instanța de apel s-a conformat prevederilor art. 113 alin. (1) Cod penal, care indică că, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Astfel, Colegiul penal menționează că instanța de apel, examinând cauza, a ținut cont de prevederile legale menționate și cu certitudine a stabilit, că în acțiunile inculpatului s-a confirmat prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (2) lit. a) și c) Cod penal, respectiv, nu se atestă careva temeiuri de recalificare a acțiunilor inculpatului în baza art. 168 Cod penal.

8.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Gantea V. în numele inculpatului, prin care se invocă temei de drept prevederile art.427 alin .(1) pct. 6), 8), 9), 11) și 12) Cod de procedură penală și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală; există o cauză ce înlătură răspunderea penală; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, Colegiul lărgit constată că astfel de erori la examinarea cauzei nu s-au comis, reieșind din următoarele considerente.

Din textul deciziei și procesul verbal al ședinței de judecată instanței de apel, Colegiul penal a constatat că la examinarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile art. 413 –417 Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, dând o nouă apreciere probelor și întemeindu-și concluziile pe probele cercetate de prima instanță și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, consemnându-le și în procesul-verbal.

Iar ce privește invocarea de către recurent a faptului că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, apreciind că anume inculpatul a aplicat violența față de partea vătămată, Colegiul penal constată că o astfel de eroare nu se atestă, reieșind din faptul, că în instanța de apel cu certitudine s-a stabilit din declarațiile părții vătămate Abloiarova N., date în cadrul ședinței de judecată, că față de ea a fost aplicată violența, coroborează cu raportul de expertiză medico-legală nr.3670 din 18.07.2007, potrivit căruia la partea vătămată s-au depistat excoriații, ce au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unor obiecte dur contondente, posibil în perioada de timp a anilor 2003-2006, care se califică ca vătămări corporale ușoare. Or, potrivit faptei stabilite de instanța de apel, și recunoscută de către inculpat, anume în perioada de timp 2003-2006 partea vătămată Abloiarova N., se afla cu inculpatul.

Cu referire la eroarea de drept invocată de recurent și anume a prevederilor pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că o astfel de eroare în speța dată nu a fost comisă la judecarea cauzei în ordine de apel. Asupra erorii menționate, Colegiul s-a expus în pct. 8.1 din prezenta decizie, potrivit căruia astfel de temeii a constituit obiect de examinare în instanța de apel, asupra căruia instanța s-a expus detaliat și motivat, așa cum este indicat și în pct. 5 al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și repetarea căreia nu o consideră necesară, deoarece în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.206 alin.(2) lit. a) și c) Cod penal, inclusiv fiind determinat și scopul comiterii infracțiunii de către inculpat și anume exploatarea părții vătămate Abloiarova N. „*prin muncă sau prin servicii forțate*”, or, faptul că partea vătămată era impusă la muncă a fost recunoscut în cadrul ședințelor de judecată de însăși inculpatul Muntean R.

Cu privire la eroarea de drept invocată de recurent prevăzută de pct.9) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiiuri: *inculpatul a fost*

condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, Colegiul lărgit constată că o astfel de eroare în cauza dată nu a fost comisă, deoarece acțiunile inculpatului cad sub incidența legii penale, iar concluzia instanței de apel privind calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 206 alin.(2) lit. a) și c) Cod penal au fost argumentate mai sus, nefiind necesară o interpretare suplimentară.

Cu privire la eroarea de drept invocată de recurent prevăzută de pct.11) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: *există o cauză ce înlătură răspunderea penală, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, Colegiul lărgit nu se va expune, deoarece în situația în care se invocă faptul, că la examinarea cauzei a fost comisă o eroare de drept prevăzută de art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume *neîntrunirea elementelor infracțiunii*, se prezumă faptul că inculpatul nu recunoaște vinovăția.

8.3. Cu referire la recursul ordinar declarat de partea vătămată Abloiarova N., prin care se invocă temeii de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, în latura civilă, Colegiul lărgit constată că o astfel de eroare în speța dată nu se atestă reieșind din următoarele considerente:

Conform art. 1398 alin.(1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Potrivit prevederilor art. 225 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală.

Colegiul penal constată că instanța de fond și de apel la adoptarea soluției în latura civilă s-a condus de prevederile art. 387 alin.(1) Cod de procedură penală care prevede că *„odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sânt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge”*, motivându-și soluția în modul expus la pct. 5 al prezentei decizii și n-a comis careva erori de drept în această parte.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeurile invocate de recurenți, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9), 11) și 12)

Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile urmează a fi respinse ca inadmisibile.

9. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare, declarate de avocații Spînu Oleg și Gantea Vasile în numele inculpatului și de partea vătămată Abloiarova Nigora, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 martie 2015, în cauza penală în privința lui **Muntean Roman**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia integrală pronunțată la 26 august 2015.

Președinte

Petru URSACHE

Judecător

Nadejda TOMA

Judecător

Ghenadie NICOLAEV

Judecător

Constantin ALERGUȘ

Judecător

Petru MORARU